

klassiek

INTERNET-STRAUSS

Strauss, Don Juan e.a., olv Lorin Maazel. DG.

In het symfonische kernrepertoire zit geen muziek meer voor de plaatindustrie, wordt steeds gezegd. Toch

vallen de Brahmsen en Straussen ineens als rijpe appels uit de boom. Deutsche Grammophon is begonnen aan een avontuur-naast-de-cd: het label biedt internet-downloads aan van live-opnamen van befaamde orkesten, onder het motto 'de concertzaal bij u thuis'. De succesvolste verschijnen van de weeromstuit ook weer op cd.

Tot de deelnemers aan DG's virtuele *Global Concert Hall* hoort The New York Philharmonic Orchestra - nu dus ook gewoon weer op de plaat, met *Tod und Verklärung* en ander orkestwerk van Richard Strauss onder leiding van Lorin Maazel.

De Straussen die hij presenteert, flitsen en vonken, maar voegen per saldo weinig toe aan het flitsen en vonken dat Maazel al eens ten beste gaf in een serie Strauss-cd's met het orkest van Pittsburgh.

VERGETEN STRAUSS

Josephs Legende olv Fischer. Channel.

Richard Strauss componeerde in 1914 een groot exotisch danswerk voor de Ballets Russes in Parijs: *Josephs Legende*. Een verklanking van Jozefs bewogen jaren in Egypte, net niet in de armen van Potifars vrouw.

Dat er een formidabele Strauss in zit, demonstreert het Boedapest Festival Orkest onder leiding van Ivan Fischer, die ook voor de mindere fragmenten een onvoorwaardelijke liefde aan de dag legt. Begeleid door een mooi tekstboekje met veel informatie.

BREEKBARE BRUCKNER

Bruckner, symfonie 7. RFO/Jaap van Zweden. Ex-ton.

Jaap van Zweden werkt aan een complete Brucknercyclus op cd. Met het Radio Filharmonisch, op een Japans label. Na de symfonieën 4 en 9 is Bruckners *Zevende* vastgelegd in Hilversum. Sommige Brucknerianen zullen de opname aan de zuinige kant vinden.

Maar die zuinigheid heeft veel weg van een statement. Het laat zich raden dat de Japanse producer zich heeft laten leiden door een vertolkersprincipe: Van Zweden profileert Bruckners breekbare kant. Zijn Bruckner is niet gespeend van kopergeschal, maar Van Zweden houdt het graag intiem. Devoot en gevoelig.

Sensitief strijkerswerk, daar zijn ze in Japan toevallig gek op. Maar ook ten westen van Deshima kan worden gezegd: een boeiende Bruckner.

SOEPELE BRUCKNER

Bruckner, symfonie 4 olv Rattle. EMI.

In Berlijn wordt de dirigent Simon Rattle nogal eens de mantel uitgeveegd door critici die vinden dat hij te weinig hart heeft voor de grote B's. Rattles antwoord is een magistrale *Bruckner Vier*.

Zelden schalde het Berlijnse koper indrukwekkender en klonken de strijkers gretiger, altemaal des te fraaier omdat Rattle de klank transparant houdt, en behalve de turbo-uitbarsting ook een extreem pianissimo opzoekt.

Gecombineerd met Rattles soepel pulserende voortgang, en met de ijzeren logica waarmee hij in de finale van ABC uitkomt op XYZ, levert dat een brevet op van hogere Brucknerkunde.

BONKENDE BRAHMS

Brahms, symfonie 1 olv Thielemann. DG.

Christian Thielemann, protagonist van de volvette orkestsound, overtreft de oude Furtwängler op het gebied van blaffende Beethoven (*Egmont*) en bonkende Brahms (*Symfonie 1*).

Wat ontbreekt, is de hypnotiserende kracht die de kunst van Furtwängler kenmerkte.

Roland de Beer